

Ne morem ti zameriti, Lajči: kažeš pač na to, kar sem spoznal tudi sam. In ne zamerim ti, ko se smejiš lastni ženi, ki se hoče sleči v kotu, kamor jaz, počivajoč že na svojem ležišču, ne morem videti, in ponavljaš: »Pa ne, da te je sram, sleči se pred zdravnikom?« Tik ob meni je okno, mesec lije skozenj, kresnice prepredajo z zlatimi nitkami temino pod brajdami, belo, prebelo podobo slutim za vsem tem razgledom. — tam onkraj ograda, tam onkraj vseh polj.

Na nasprotnem koncu sobe si sopihajoč išče boljše lege stari Košalin, vse dokler nejevoljno ne zanerga nad svojo ženo: »Obrni se, no, k steni!« in dokler se ne opre na komolec ter ne pogleda proti zapadu, kjer od časa do časa rdečkasto vzbuhne nad obzorjem. »Nevihhta bo,« reče sam zase in se momljajoče spusti na ležišče. Jaz pa se vprašam, ali je sploh mogoče, da táko čisto samozavest neba zaduše kdaj razbesneli oblaki.

(Konec prihodnjič.)

## POTOK

Janez Juvan

Poniknil  
je v svojo  
samoto.

Nobena roka  
mu ne bo ogrela  
srca,  
nobene oči  
vrnile  
izgubljene svetlobe.

Na dnu  
pozabljenih dolin  
bo večni tujec  
v svoji  
mračni  
strugi.

## UTRUJENOST

Janez Juvan

Majhna  
in zapuščena  
so moja dvorišča.  
Noči  
brez vodnjakov  
in psov.  
Usta so polna  
zmedenih krikov.  
Oči kupi peska  
in temnih  
zidov.

Kam  
naj se skrijem  
v tej mračni tesnobi?  
Daleč so cesta, nebo  
in ljudje.  
Iščem se. Grebem.  
Kopljem  
v dvorišča.  
Zjutraj ne vem več  
za svoje  
roke.

## LUDWIK GUMPLOWICZ IN SLOVENCİ

Dušan Kermavner

(Nadaljevanje.)

V letu pred izidom knjige »Allgemeines Staatsrecht« (1897), v kateri je dokončno razvil svojo narodnostno teorijo, je spisal Gumpłowicz za pariško »Revue internationale de sociologie«, v katero je redno prispeval razčlembе političnega razvoja v Avstriji za rubriko »Le mouvement social«, sestavek o slovenskem narodnostnem razvoju pod naslovom »La question slovène«. V njem je očrtal »slovensko vprašanje« s pravo osebno zavzetostjo in s težnjo, da bi malo znane Slovence za-